

Barn- och ungdomseskader till norska Sörlandet 2014

Ingemar Palmgren och Per Hindrichsen

Inspirerade av förra årets barneskader till Limfjorden bestämde vi, Ingemar och Per, redan på sensommaren att dela på eskaderledarskapet för en eskader till norska Sörlandet 2014. Av Norge hade ingen av oss någon seglingserfarenhet men vi hade tillgång till en ousinlig erfarenhetsbank i vårt planeringsarbete. Ett stort tack till Claes, Björn och Inge som lät oss ta del av er kunskap och erfarenhet som eskaderledare till Norge. Totalt var vi 9 båtar, in alles 36 deltagare. I tillägg bör nämnas att vi, med 8 båtar på kölistan, hade vi kunnat fylla en eskader till. Kryssarklubbens eskadrar blir snabbt fullteknade och vi kommer säkert att ha samma situation igen nästa säsong. Står du på kölista till en eskader nästa säsong – ta chansen att blir eskaderledare. Det var så vi började och det har vi inte ångrat.

Vi valde att sätta titeln Barn- och ungdomseskader för att betona att vi gärna ville ha alla åldrar med och gärna tonåringarna som helt naturligt, står med ena foten i vuxenlivet och inte alltid vill följa med föräldrarna. Vi blev hörsammade och 18 underbara barn och ungdomar jämmt fördelade i åldern 5–20 år deltog. De var också självklart i fokus när vi planerade eskadern. Målet var att de skulle få en eskader att minnas och att de gärna vill följa med igen.

Första anhalten var Verdens ende

Den gängse ruten är att angöra västra delen av Sörlandet för att sedan gå österut och utnyttja den vanligtvis rådande sydvästliga vinden. Detta kräver dock en dagsetapp på 70-80 M på ett Skagerack som ofta erbjuder

kraftig sjö. Med många barn i eskadern valde vi istället att samlas på Koster för att sedan ta en kortare etapp, ca 25 M, till Verdens ende.

Från Verdens ende gick ruten förbi Rackebærne, Tvistens fyr till Håöya och vårt mål Jordbukta eller Paradisbukta, en bukt som lever upp till namnet. Det här är en fantastisk naturhamn som man inte får missa. Temperaturen i vattnet var gott och väl 24 grader och det blev bad, bad och åter igen bad. Vi beslutade att följa planen att stanna ytterligare en dag vilket var uppskattat. Under kvällen uppstod ett parallellt möte till skepparmöte, ett ”redarmöte” med spinnsidan av besättningarna. Agendan var dock en annan och tycktes vara betydligt skojigare än skepparmötets av skratten att döma.

Nästa anhalt var ännu en naturhamn, Langökilen. Infarten till Langökilen gick via det trånga Linnesundet. Väl genom det och ytterligare en trång passage, som krävde fördäcksgast, öppnade sig en fantastisk vik. Här fanns en brygga, naturhamn till trots, där alla fick plats och där vi var ensamma. En notering är att naturhamnar i Norge ibland har brygga, dass och möjlighet att slänga sopor!!

Värmen i vattnet hade drivit maneterna på flykten och barn såväl som ungdom och vuxen kunde bada utan ”manetvakt”.

Rutten gick vidare mot Risör. Efter tre nätter i naturhamn var det dags att bunkra vatten och mat samt ladda batterierna. En av våra båtar med energitörstande datorer hade faktiskt landströmmen inkopplad innan förtöjningen var klar! Risör är en populär charmig liten stad som sannolikt fördubblar antalet invånare under sommaren.

Risör kunde erbjuda en pub med TV som drog fullt hus när semifinal och final i fotbolls VM avgjordes. Annalkande kuling och regn medförde att flertalet stannade två nätter i Risör medan två båtar blev förpatrull till nästa anhalt Tvedestrand.

Tvedestrand ligger längst upp i en vik. Det innebär en ”avstickare” som tur och retur är ca 10 M. Tveka inte, det är värt det. Långt tillbaka var detta två mindre byar, en på var strand,

som sedan blev en by, Tvedestrand. Hamnen är extremt skyddad av höga berg och har inte många gästplatser. Här finns också en fjällsjö med gratis äventyrsbad. Gissa om det var populärt i vår eskader. Vårt att notera är också stadens underbara hamnkapten som inte bara samlar in hamnavgifter. Mot en rimlig penning tar han hand om din smutstvätt och returnerar den prydligt vikt och väldoftande. Det är inte varje dag en eskader med 9 båtar gästar hamnen, något som uppmärksammades av lokaltidningen som skrev en artikel om eskadern.

Stjärnankring med förhinder

Efter förra årets misslyckade försök i Limfjorden att stjärnankra i kuling var det dags för stjärnankring i Dalskilen. Så var det tänkt men bukten var i minsta laget för 9 båtar och dessutom hade en båt den dåliga smaken att lägga sig mitt i. Ingen passande vik och ett soligt och varmt väder som förbyttes i regn gjorde att vi istället gick till Arendal. Gästhamnen är välorganiserad och erbjuder den service som kan förväntas av enhamn i den storleken.

Vi lämnade Arendal och styrde kosan mot Dynamitbukta, en jättefin naturhamn nära Grimstad. Välj en annan naturhamn om du vill vara ensam. Det här är en mycket populär bukt som t.o.m har en reguljär badbåt.

Vi passerade Lillesand och gick sedan in i en av de mest kända vattenlederna, Blindleia. Sommarhusen ligger

tätt, har i de flesta fall sjötomt och betingar säkert en rejäl slant. Här är smalt och inte plats att segla men det finns fina naturhamnar längs hela sträckan. Vårt mål var Lusekilen där vi, efter lite möda, ankrade långsides längs ett högt berg. Det är inte ofta man har tallbarr på däck när man lämnar hamn.

Vår eskader avslutades nästa dag i en känd naturhamn, Stokken, nära Kristiansand. Det är ytterligare en av de naturhamnar som har brygga, grillplats, dass och sopmajor. Här finns också grönområden som passade bra för våra avslutningslekar.

Vart tog de vägen?

Våra samlingar vid ankomst till en nyhamn förgylldes av hamnvårdarnas arrangemang med landare för både barn och vuxna följt av välplanerade lekar, tävlingar och aktiviteter. De första dagarnas lära känna övningar, t.ex. namnbingo och namnpussel följdes av kluriga tipspromenader och olika quiz blandat med klassiker såsom levanghockey, vattenballongkrig och krabbfisketävling. De äldsta ungdomarna ordnade en kul tävling med 5 grenar hämtade från Fångarna på fortet och Mästarnas mästare.

Efter samlingarna vidtog ofta en gemensam grillning. När maten var uppäten försvann våra ungdomar. Vart tog de vägen? Svaret var Maffia, ett rollspel som blev en följetong varje kväll. Hur det går till lyckades vi inte förstå men kul hade de. Som tur var hade de lite större båtarna en salong

som har plats för 14 ungdomar. En annan följetong var också sagostunden efter samlingen där Helena läste en bok om en draktränare.

Väder och (mot)vind

Sommaren 2014 är en sommar vi länge ska minnas. Förhoppningarna på varmt vatten infriades och barn och vuxna har njutit av mången bad under två veckor i Norge. Vädret går knappast att klaga på men visst hade det varit kul med lite mer vind och gärna akter om tvärs och inte bara "rakt i näsan".

Hur många får plats i Carindas sittbrunn

Vad gör en eskader? Förutom båtar, en planerad rutt, gott väder så är det besättningarna som gör en eskader. Årets eskadergång skapade en fantastisk stämning på många sätt inte minst genom att alla var välkomna överallt. Elva vuxna personer i

Carindas sittbrunn är ett exempel och det hade nog fungerat med en till. Ett annat var att ålderskillnaden mellan barnen knappt märktes.

Vad blir det för eskader nästa år?

Norska Sörlandet var en trevlig bekantskap och det finns oändligt mycket kvar att utforska. Blev det en lyckad eskader? Vi har besökt nya

platser, tagit del av varandras kunskap och erfarenhet och vi har fått nya vänner. Det viktigaste är ändå att barnen frågat vad det blir för eskader nästa år? Det var ju det som var målet.

Vi planerar att leda en eskader 2015. Vart den går är dock inte bestämt!!